

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
ביצה-משילין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	
לא חולצין ולא מיבמין.													■	◊
והא מצוה קא עביד													‡	
לא צריכא, דאיכא גדול, ומצוה בגדול ליבם.													!	◊
וכלהו טעמא מאי?													^	
גזירה שמא יכתוב.													!	◊
ואלו הן משום מצוה:													■	
לא מקדישין ולא מעריכין ולא מהרימין													■	◊
גזרה משום מקח וממכר.													■	◊
ולא מגביהין תרומות ומעשרות.													■	◊
פשיטא													‡	
לא נצרכא אלא ליתנה לכהן בו ביום.	תני רב יוסף:												!	◊
והני מילי - פירי דטבילי מאתמול, אבל פירי דטבילי האידינא, כגון עיסה לאפרושי מינה חלה - מפרשינן ויהבינן לכהן.													■	◊
והני משום רשות איכא משום מצוה איכא משום שבות ליכא?													‡	
לא מבעיא קאמר לא מבעיא שבות גרידתא דאסור, אלא אפילו שבות דרשות - נמי אסור. ולא מבעיא שבות דרשות דאסור, אלא אפילו שבות דמצוה - נמי אסור.	רבי יצחק:												!	◊
כל אלו ביום טוב אמרו.													■	◊
משילין דרך ארובה ביום טוב אבל לא בשבת	ורמינהו:												‡	◊
לא קשיא: הא - רבי אליעזר, הא - רבי יהושע.	רב יוסף:												!	◊
אותו ואת בנו שנפלו לבור, רבי אליעזר אומר: מעלה את הראשון על מנת לשוחטו, ושוחטו. והשני עושה לו פרנסה במקומו, כדי שלא ימות.	דתניא: [רבי אליעזר]												!	◊
מעלה את הראשון על מנת לשוחטו ואינו שוחטו, וחוזר ומערים ומעלה השני. רצה - זה שוחט, רצה - זה שוחט.	רבי יהושע:												!	◊
ממאי? דילמא עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם - אלא דאפשר בפרנסה, אבל הכא דלא אפשר בפרנסה - לא. אי נמי: עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם - אלא דאפשר לאערומי, אבל הכא דלא אפשר לאערומי - לא.	אמר ליה אביי:												‡	◊
לא קשיא הא - בית שמאי, הא - בית הלל.	אלא אמר רב פפא:												!	◊
אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ספר תורה לרשות הרבים	דתנן, בית שמאי:												!	◊
מתירין.	בית הלל:												!	◊
דלמא לא היא עד כאן לא קא אמרי בית שמאי התם - אלא אהוצאה, אבל אטלטול - לא.													‡	◊
אטו טלטול לאו צורך הוצאה הוא?													!	◊
הבהמה והכלים - כרגלי הבעלים.													■	
המוסר בהמתו לבנו או לרועה - הרי אלו כרגלי הבעלים.													■	
כלים המוחזקין לאחד מן האחזין שבבית - הרי אלו כרגליו, ושאין מוחזקין - הרי אלו כמקום שהולכין.													■	
השואל כלי מחבירו מערב יום טוב - כרגלי השואל, ביום טוב - כרגלי המשאל.													■	
וכן האשה ששאלה מחברתה תבלין ומים ומלח לעיסתה - הרי אלו כרגלי שתיהן.	[ת"ק]												■	◊
פוטר במים, מפני שאין בהם ממש.	רבי יהודה:												■	◊

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

ביצה-משילין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מתניתין דלא כרבי דוסא.												◊	לז:
הלוקח בהמה מחברו מערב יום טוב, אף על פי שלא מסרה לו אלא ביום טוב - הרי היא כרגלי הלוקח. והמוסר בהמה לרועה, אף על פי שלא מסרה לו אלא ביום טוב - הרי היא כרגלי הרועה, אפילו תימא רבי דוסא, ולא קשיא: כאן - ברועה אחד, כאן - בשני רועים.	דנאי: רבי דוסא אומר, ואמרי לה אבא שאול:											◊	לז:
דיקא נמי												■	לז:
דקתני לבנו או לרועה												■	לז:
שמע מינה.												■	לז:
הלכה כרבי דוסא.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◊	לז:
ומי אמר רבי יוחנן הכי?												◊	לז:
הלכה כסתם משנה	והאמר רבי יוחנן:											◊	לז:
הבהמה והכלים כרגלי הבעלים	ותנן:											◊	לז:
ולאו אוקימנא כאן ברועה אחד כאן בשני רועים.												◊	לז:
שנים ששאלו חלוק אחד בשותפות, זה לילך בו שחרית לבית המדרש וזה ליכנס בו ערבית לבית המשתה, זה ערב עליו לצפון וזה ערב עליו לדרום, זה שערב עליו לצפון - מהלך לצפון כרגלי מי שערב עליו לדרום, וזה שערב עליו לדרום - מהלך לדרום כרגלי מי שערב עליו לצפון. ואם מצעו את התחום - הרי זה לא יזינה ממקומה.	תנו רבנן:											◊	לז:
שנים שלקחו חבית ובהמה בשותפות. רב אמר: חבית מותרת ובהמה אסורה	אתמר: [רב]											◊	לז:
חבית נמי אסורה.	שמואל:											◊	לז:
מאי קסבר רב?												^	לז:
אי קא סבר יש ברירה												!	לז:
אפילו בהמה תשתרי												◊	לז:
ואי קסבר אין ברירה												!	לז:
אפילו חבית נמי אסורה												◊	לז:
לעולם קסבר יש ברירה, ושניא בהמה דקא ינקי תחומין מהדדי.												!	לז:
לאיסור מוקצה לא חששו, לאיסור תחומין חששו?	רב כהנא ורב אסי לרב:											◊	לז:
שתיק רב.												◊	לז:
מאי הוי עלה?												^	לז:
יש ברירה	רבי הושעיא:											!	לז:
אין ברירה.	רבי יוחנן:											!	לז:
וסבר רבי הושעיא יש ברירה?												◊	לז:
המת בבית, ולו פתחים הרבה - כולן טמאים, נפתח אחד מהן - הוא טמא וכולן טהורים. חשב להוציא באחד מהן, או בחלון שיש בו ארבעה על ארבעה - מצלת על הפתחים כולן.	והתנן:											◊	לז:
והוא שחשב עליו עד שלא ימות המת	בית שמאי:											◊	לז:
אף משימות המת.	בית הלל:											◊	לז:
לטהר את הפתחים מכאן ולהבא.	ואתמר עלה, אמר רבי הושעיא:											◊	לז:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	✦ מקרא-key:
--	-------------

		Talmud Navigator										
ביצה-משילין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מכאן ולהבא - אין, למפרע - לא											
אפוך	רבי הושעיא:										⚡	◊
אין ברירה	רבי יוחנן:										⚡	◊
יש ברירה.	ומי אית ליה לרבי יוחנן ברירה?										⚡	
האחין שחלקו - לקוחות הן, ומחזירין זה לזה ביובל.	והאמר רב אסי אמר רבי יוחנן:										⚡	◊
וכי תימא כי לית ליה לרבי יוחנן ברירה - בדאורייתא, אבל בדרבנן - אית ליה.											!	◊
ובדרבנן מי אית ליה?											⚡	
אין אדם מתנה על שני דברים כאחד, אלא אם בא חכם למזרחה - עירובו למזרחה, למערב - עירובו למערב. ואילו לכאן ולכאן - לא.	והתני איו: רבי יהודה:										⚡	◊